

Komentar Evanđelja: Kao jedno od ove djece

Evanđelje XXV. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evanđelje Mk 9, 30-37

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaesticu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!«

I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrli ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.«

.....

Komentar

Bliži se vrijeme za posljednje putovanje u Jeruzalem, gdje će Isus dovršiti svoju misiju. Ovo je odlučujući trenutak i, u tim okolnostima, Učitelj po drugi put

govori apostolima o tome što ga čeka za nekoliko tjedana u svetom gradu.

Tamo će se dogoditi dramatični događaji njegove muke, koji će završiti smrću na Križu, ali doći će i slavni događaj njegova uskrsnuća. Gospodinove su riječi jasne, ali evanđelist primjećuje da „nisu razumjeli njegove riječi i bojali su se ga pitati". Nerado priznaju ono što im Isus govori. Koliko je drugačija logika Boga, koji računa na patnju kao put do slave, u usporedbi s ljudskom logikom koja odbija prihvatiti ono što se ne želi ili ono što ne zadovoljava vlastite ukuse!

Iznenadujuće je što se događa u tako važnom i dramatičnom trenutku. „O čemu ste razgovarali putem?" Isus ih je upitao, „ali oni su šutjeli jer su na putu međusobno raspravljali o tome tko će biti najveći" (r. 33), komentira evanđelist.

Dok Isus odlučno ide prema Križu, nitko od njih ne suosjeća s patnjama koje čekaju Učitelja i nitko nije spreman poslužiti mu kao potpora, već se međusobno intrigiraju, sebično tražeći svoju korist. Kako tužno! Oni bi s pravom zaslužili da ih Isus odbaci, ali nije. Unatoč očitim osobnim ograničenjima, Isus im nije uskratio povjerenje. „Kakvo razočarenje Kristovo. Međutim - opaža mons. Ocariz - povjerio im je Crkvu, kao što nama sada povjerava, a i mi padamo u sporove i podjele”.

„Što sve ovo govori? - pitao se Benedikt XVI. - Podsjeća nas da je Božja logika uvijek 'drugačija' u usporedbi s našom, kako je sam Bog otkrio ustima proroka Izaije: 'Moji planovi nisu vaši planovi, vaši putevi nisu moji putevi' (Iz 55 , 8). Iz tog razloga, nasljedovanje Gospodina uvijek zahtijeva od čovjeka duboko obraćenje - svih nas -, promjenu načina razmišljanja i življenja;

zahtijeva otvaranje srca slušanju kako bi se dopustilo da se interno osvijetli i transformira”.

Isus je strpljiv s nedostacima tih ljudi i objašnjava im svoju logiku, logiku ljubavi koja služi do potpune predaje: „Ako netko želi biti prvi, neka postane posljednji od svih i svima sluga" (r. 35). A da bi im ovo učenje ušlo u srce, „uzeo je dijete, stavio ga među njih, zagrlio ga i rekao: Tko primi jedno od ove djece u moje ime, mene prima; i tko mene primi, ne prima mene, nego onoga koji me poslao «(r. 36-37)

„Zar vas ovaj način Isusova postupanja ne čini zaljubljenim? – Komentira sveti Josemaría– On ih poučava nauku i, kako bi razumjeli, daje im živi primjer. Doziva dijete, jedno od onih koje bi protrčalo kroz tu kuću, i drži ga uz svoja prsa. Ova rječita tišina Gospodina našeg! On je već sve rekao: On voli one koji su

poput djece. Zatim dodaje da je rezultat ove jednostavnosti, ove poniznosti duha biti u mogućnosti zagrliti Njega i Oca koji je na nebesima”.

Bog, koji je zaista velik, ne boji se sići i biti posljednji. Isus se poistovjećuje s djetetom. Učinio je sebe malim. S druge strane, mi, koji smo mali, vjerujemo da smo veliki i težimo biti prvi jer smo ponosni. Teško je slijediti Krista, ali samo onaj tko se učini malim poput njega učinit će velike stvari.

Francisco Varo // Photo: Xavier Mouton - Unsplash